

C235 – BIN20

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2006-2007

3 juli 2007

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN, BESTUURSZAKEN,
INSTITUTIONELE EN BESTUURLIJKE HERVORMING
EN DECREETSEVALUATIE

INHOUD

Vraag om uitleg van mevrouw Hilde De Lobel tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de toekenning van een extra maandtoelage voor topambtenaren van de Vlaamse overheid	1
Vraag om uitleg van de heer Jan Penris tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over de deontologische code van burgemeesters en gemeenteraadsleden	3

Waarnemend voorzitter: de heer Marnic De Meulemeester, ondervoorzitter

Vraag om uitleg van mevrouw Hilde De Lobel tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de toekenning van een extra maandoelag voor topambtenaren van de Vlaamse overheid

De voorzitter: Mevrouw De Lobel heeft het woord.

Mevrouw Hilde De Lobel: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, wij hebben kunnen vernemen dat de Vlaamse topambtenaren zich vanaf 1 juli 2007 mogen verheugen in een vrij substantiële verhoging van hun inkomen, naast hun maandloon en prestatieverlooning. Zij zouden kunnen rekenen op een extra maandoelag, die, naargelang van de functie, varieert tussen ongeveer 9.000 en bijna 28.000 euro op jaarbasis.

U had daar een goede reden voor: in vergelijking met de loonschalen van de federale overheid bleken de Vlaamse topambtenaren een flink stuk minder te verdienen. Nu na 8 jaar de topfuncties van Beter Bestuurlijk Beleid beter ingevuld geraken, wilt u natuurlijk – zeer terecht – de goede mensen die u hebt aangetrokken niet verliezen.

Dat is inderdaad een goede beslissing. Zelfs de vakbonden zeggen dat er niets aan de hand is. Ook de topambtenaren hebben recht op een behoorlijk inkomen. Toch zijn er bij die beslissing enkele opmerkingen te plaatsen.

Het moment lijkt nogal slecht gekozen. De Vlaamse Regering heeft altijd volgehouden dat het invoeren van het Beter Bestuurlijk Beleid tijdens deze legislatuur geen budgettaire meerkost mocht opleveren. Voor het personeel zouden er dus geen extra middelen worden uitgetrokken. Naast de beperkte budgettaire ruimte die beschikbaar was in het sectoraal akkoord 2005-2007, kunnen we niet anders dan concluderen, zoals ook de vakbonden doen, dat die ruimte volledig wordt opgesoupeerd door die extra toelage voor de topambtenaren. Men zegt dan ook dat de groep van topambtenaren nu een voorkeursbehandeling krijgt.

Anderzijds wordt aangevoerd dat de vergelijkingsbasis tussen het Vlaamse en het federale niveau toch niet altijd helemaal opgaat. Vaak is het verschil in aantal mensen over wie de topambtenaren leiding uitoefenen enorm groot. Zo zou op het federale niveau een N-functiehouder, dat is de hoogste ambtenaar, soms wel 30.000 personeelsleden leiden, terwijl er op het Vlaamse niveau al N-ambtenaren zijn vanaf 25 personeelsleden.

Op 28 maart 2007 hebt u bij hoogdringendheid het advies gevraagd van de Inspectie van Financiën over die

voorgenomen loonsverhoging voor topambtenaren. Het rapport van de Inspectie van Financiën bleek bijzonder negatief. De inspecteur waarschuwt voor nieuwe sociale conflicten en hij gebruikt in zijn rapport woorden zoals “een zelfbedieningsmentaliteit aan de top van een Mexicaans leger” en “Afrikaanse toestanden waarbij iedereen zichzelf eerst bedient”. Dat zijn toch tamelijk straffe uitdrukkingen voor een ambtenaar. Daar komt nog bij dat drie vakbonden een protocol van niet-akkoord hebben ondertekend.

Dat alles maakt, mijnheer de minister, dat ik u bij deze op het eerste gezicht logische beslissing toch enkele vragen moet stellen. Wordt al berekend hoe groot de budgettaire weerslag zal zijn van de extra maandoelag die vanaf 1 juli aan de groep topambtenaren wordt uitbetaald? In welke verhouding staat dit bedrag tot de beperkte middelen waarin voorzien was in het sectoraal akkoord 2005-2007? De Inspectie van Financiën waarschuwt voor een mogelijk nieuw sociaal conflict, hebt u daar vanuit de vakbond al signalen over ontvangen?

En ten slotte iets dat mij toch heeft verbaasd: blijkbaar heeft uw kabinet aan journalisten die over dat negatieve advies van de Inspectie van Financiën inlichtingen vroegen, geantwoord dat dat niet zo erg is: “Adviezen van Financiën leggen wij wel vaker naast ons neer.” Die uitspraak heeft mij een beetje gechoqueerd. Daarom wil ik uit uw mond graag horen of het klopt dat uw kabinet er een gewoonte van maakt om adviezen van de Inspectie van Financiën die niet in zijn kraam passen simpelweg te negeren?

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Mevrouw De Lobel, ik dank u voor uw vraag. Ik wil beginnen met het laatste wat u zei. Wat in de pers is gekomen, geeft aanleiding tot vragen. U hebt zelf verwezen naar delen van het advies van de inspecteur van Financiën. U had het over schokkende bewoordingen. Ik was zelf ook, samen met mijn collega's, geschokt door die bewoordingen: “een zelfbedieningsmentaliteit aan de top van een Mexicaans leger” en “Afrikaanse toestanden waarbij iedereen zichzelf eerst bedient”.

Ik heb niet in dezelfde bewoordingen gereageerd, ik vind dat zoiets niet hoort. Ik heb wel op een gemotiveerde manier en in alle openbaarheid in een drie bladzijden tellende nota aan de Vlaamse Regering geantwoord op de opmerkingen van de Inspectie van Financiën. Het is niet de functionele minister, niet ik dus, die de Inspectie van Financiën overrulet: de begrotingsminister moet dat doen. Als hij negatief advies geeft, dan is het een zaak van de regering.

Wat in Knack staat, is niet correct weergegeven. U weet hoe dat gaat met telefonische interviews. Mijn medewerker heeft gezegd dat de Vlaamse Regering – en het gaat om de regering, de minister kan dat niet – soms het advies van de Inspectie van Financiën naast zich neerlegt. De minister van Financiën en Begroting kan het advies overstemmen. Dat is hier gebeurd op basis van argumenten en op basis van het bestudeerde dossier.

Ik betreur de bewoordingen die de inspecteur van Financiën heeft gebruikt ten aanzien van collega's, van wie u zelf ook zegt dat er goede mensen bij zijn, die het verdienen om beloond te worden op een niveau dat in overeenstemming is met de taak en de verantwoordelijkheid die zij in het kader van de operatie Beter Bestuurlijk Beleid hebben gekregen.

Er zijn twee beroepsprocedures. Als het advies van de Inspectie van Financiën positief is, moet je nog altijd naar Begroting. De minister van Begroting kan nog negatief advies uitbrengen. Als het advies van de Inspectie van Financiën negatief is, kan de minister van Begroting een positief advies geven. Dat is hier gebeurd. Zelfs als de minister van Begroting een negatief advies zou geven, dan nog kan de regering overrulen, wat hier niet nodig was.

Het is nooit, zoals in Knack stond, de functioneel bevoegde minister die dat kan doen. Dat is nogal evident. Het zou een beetje gemakkelijk zijn om dat op eigen houtje te doen. Ik maak daar geen gewoonte van. De adviezen van de Inspectie van Financiën worden in de regel heel goed bestudeerd, en meestal opgevolgd. Onlangs had de administratie voorgesteld om iemand te weren uit een gunningsprocedure. Ik heb die gunning toch toegekend nadat de Inspectie van Financiën had gesteld dat die offerte wel geldig was en ik die dus niet kon weren. Er wordt dus heel ernstig rekening gehouden met die adviezen, en er wordt werk van gemaakt. Het is aan de politiek – in eerste instantie de minister van Begroting en vervolgens de regering – om de verantwoordelijkheid op te nemen en te beslissen of men al dan niet ingaat op dat advies en waar men het dossier eventueel aanpast.

Wat de zaak ten gronde betreft, wil ik erop wijzen dat er nog geen definitieve beslissing is genomen. Het dossier moet nog terugkeren op de agenda van de ministerraad. De beslissing omvat twee grote luiken: de lonen van de 105 topambtenaren en de transparantie van het loonbeleid. Ik heb een transparantieregeling ingevoerd waarbij publiciteit zal worden verleend aan de lonen en weddes. Daarvoor is advies gevraagd aan de Privacycommissie. Ze verleende een gunstig advies.

Ik wil beklemtonen dat het absoluut niet om een onoorbaar of willekeurig dossier gaat. Er is niet over één nacht ijs gegaan. Het dossier werd degelijk onderzocht. We zijn er al van 2005 mee bezig. In die zin klopt de bewering

niet dat dit niet mocht in het kader van de budgetneutraliteit. We hebben van meet af aan gekozen voor aanpassingen voor de topambtenaren in het kader van de mandaatregeling. Die valt buiten de kostprijs van het sectorale akkoord dat afgesloten werd met het personeel.

We hebben een vergelijkende oefening gemaakt met de openbare sector, en die benchmark werd ter validering voorgelegd aan het wegingscomité. Dat comité heeft voor alle topfuncties in de Vlaamse administratie een wegingsfactor ingevoerd naargelang het belang van de leidinggevende functie. Het wegingscomité bestaat uit onafhankelijke mensen. De voorzitter was de heer Van Laethem, voormalig HR-manager bij Fortis. Uit de benchmark bleek dat er een significant verschil bestond tussen de federale en de Vlaamse topambtenaren.

We hebben gekozen voor een indeling in vier klassen. We hebben een aanpassing ingevoerd. Ik wil meteen rechtzetten wat gezegd en/of geschreven is. We wilden de weddes van onze topambtenaren niet laten overeenkomen met het niveau van hun federale collega's. Op het federale niveau gelden momenteel twee schalen. Eerst waren er de Copernicusweddes, daarna kwam de schaal-Arena. Het weddeniveau van de eerste federale topambtenaren werd teruggeschroefd en er werd overgestapt op de Arenaschaal. Die bestaat uit vier klassen. De vergelijking met de afgezwakte federale schaal gaat niet op. We hebben onze hoogste N-schaal immers laten overeenkomen met -1 van de federale Arenaschaal. We zitten dus niet op het topniveau van de Copernicuswedde, en ook niet op het topniveau van de Arenawedde, maar op N -1. Dat lijkt mij een correcte weddeverhouding die overeenstemt met de verantwoordelijkheid van het mandaat.

Wij zijn de enige overheid die daarnaast nog een prestatietoelage toepast. Dat is een modern betalingssysteem waarbij naargelang de prestatie een extra toelage van 0 tot 20 percent kan worden toegekend. Deze toelage mag niet als verworven worden beschouwd: de regering oordeelt wie daarvoor in aanmerking komt. Een topambtenaar moet uitstekend presteren om die toelage te krijgen, want ze wordt toegekend op basis van de resultaten.

In verband met de bedragen wil ik eerst iets corrigeren: het gaat niet over een maandoelager zoals u zei, maar over een mandaattoelager. Er is een vast loon, een mandaattoelager die correspondeert met BBB, en daarbovenop kan een prestatietoelager komen. De maximale kost daarvoor bedraagt op jaarbasis 1,2 miljoen euro. Verdeeld over 105 mensen komt dat neer op een gemiddelde brutovergoeding van een goede 10.000 euro per jaar.

Het sectorale akkoord staat hier los van. Het wordt hiermee niet bezwaard. Daar gaat het over 18 miljoen euro, een bedrag dat overeengekomen is met de vakbonden. De bonden hebben inderdaad hun akkoord

– nog – niet gegeven over de weddes van de leidend ambtenaren. De gesprekken zijn nog aan de gang. Beide betrokken vakbonden, ACOD en ACV, hebben op zich geen bezwaar tegen de betere verloning, maar ze verwijzen naar andere zaken. Daar kan ik niet dieper op ingaan omdat de besprekingen nog lopen. Dit bedrag voor de topambtenaren zit niet vervat in het sectorale akkoord.

De voorzitter: Mevrouw De Lobel heeft het woord.

Mevrouw Hilde De Lobel: Ik dank u voor uw verhelderend antwoord, mijnheer de minister. Vooral de laatste woorden zijn de belangrijkste, toch voor het gewone personeel.

Mijnheer de minister, het dossier is nog niet definitief goedgekeurd, maar de uitbetaling zou starten op 1 juli. Komt er een uitbetaling zonder goedkeuring? Of wordt de uitbetaling uitgesteld?

Onze topambtenaren zitten op het niveau N -1. Is dat met of zonder de recente aanpassing?

De managementtoelage is inderdaad een nieuwigheid in de Vlaamse administratie. Ik ben daar zeker niet tegen. De extra toelage valt toch buiten deze prestatieverloning?

Minister Geert Bourgeois: Het is uiteraard de bedoeling om nog voor het reces over te gaan tot de goedkeuring. Het systeem zal ingaan vanaf 1 juli 2007. De gesprekken met de vakbonden lopen nog, ik weet wanneer het definitief kan worden afgerond, deze week of volgende week. Voor we met reces gaan, zullen we dat alleszins goedkeuren met de bedoeling om het te laten ingaan vanaf 1 juli.

In de administratie hebben we N-functies. Wij hebben de functie N -1 daaraan toegevoegd. Dat is een Vlaamse functie die overeenstemt met -1 op de federale Arenaschaal. Er zijn vier federale en vier Vlaamse klassen. Ook de teruggeschroefde federale topweddes bestaan uit vier klassen.

Mevrouw Hilde De Lobel: Dat begrijp ik. Is dat de hoogste N-klasse met of zonder toelage?

Minister Geert Bourgeois: Dat is het hele pakket, alles inbegrepen, met de mandaat- en de prestatietoelage. Het is zeer uitzonderlijk dat iemand een prestatietoelage van 20 percent haalt. Het is moeilijk om dit per persoon en tot op de euro te berekenen.

Wij verlonen onze topambtenaren niet op het federale topniveau, ook niet na de benchmark. Dat moet duidelijk zijn.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Jan Penris tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over de deontologische code van burgemeesters en gemeenteraadsleden

De voorzitter: De heer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, dames en heren, ik durf deze vraag stellen omdat op 24 juni in de Antwerpse uitgave van de gratis bakkerskrant De Zondag een paginagrote advertentie van het gekende vastgoedbureau Chase verscheen. Ik laat u de advertentie bekijken.

De naam Chase staat bovenaan in het groot vermeld, gevolgd door het webstekadres. Daaronder ziet u drie foto's van de lokale vestigingen waar Chase zijn activiteiten uitoefent met de mededeling dat de kantoren gevestigd zijn op A-locaties. Die A staat niet tegenover B, maar staat voor het nieuwe wapenschild en logo van de stad Antwerpen: een gestileerde A op een rode achtergrond – uiteraard zou ik zeggen – omgeven door een zestal oranje vlammetjes. Dan volgen de adressen en telefoonnummers van de Chasekantoren. Er wordt een centraal telefoonnummer vermeld dat zeven dagen op zeven bereikbaar is.

Dan lezen we nog dat Chase een sponsor is van kampioenen en ook een kampioen is in vastgoed. Daaronder prijkt de foto van de Antwerpse burgemeester bijgestaan door een partijgenoot-gemeenteraadslid, en de zaakvoerder van de firma. Dan lezen we nog de mededeling dat Chase op zoek is naar woningen, appartementen en opbrengsteigendommen. In een klein kolommetje staat het stadslogo, waarna Antwerpen wordt beschreven als stad van kampioenen. Dat moet ik uiteraard onderschrijven, dat wist ik al. Forcom Antwerpen Elite is kampioen in het zaalvoetbal.

Ik kan appreciëren dat de Antwerpse vastgoedmakers geloven in hun stad en hun commerciële boodschap uitdragen. Het komt me minder gepast voor dat ze daarvoor een beroep doen op een gezagsargument, zij het een fotografisch, namelijk een foto van de zaakvoerder met de burgemeester en een gemeenteraadslid. In Antwerpen straalt de burgemeester – ondanks alles – een zeker moreel gezag uit.

Mijnheer de minister, mijn vraag is simpel. Is dit deontologisch verantwoord? Kan een burgemeester of gemeenteraadslid zijn of haar afbeelding verlenen aan een commerciële boodschap? Als dat voor u kan, mij goed. Ik ken u echter als een voorzichtig man. Als dat niet kan, hoe treedt u dan op tegen dergelijke flagrante inbreuken?

De voorzitter: Minister Keulen heeft het woord.

Minister Marino Keulen: Mijnheer de voorzitter, dames en heren, mijnheer Penris, ik vind dit een beetje een vreemde vraag. Een mandataris – ik wil niet focussen op een burgemeester – mag zich niet laten gebruiken voor commerciële doeleinden. Dat zegt echter niets over specifieke dossiers, en dit dossier heb ik dus niet.

Ik kom graag naar het parlement, dat heb ik al tientallen keren gezegd en dat meen ik. Ik heb de gewoonte om steeds duidelijke antwoorden te geven. Als ik dat niet kan, probeer ik uit te leggen waarom dat zo is. Op deze vraag kan ik moeilijk antwoorden. Ik verklaar mij nader.

Ik heb geen problemen met beleidsmatige vragen of vragen over individuele publieke personen. Hier zitten we op de grens. In artikel 80 van het reglement van het Vlaams Parlement staat dat vragen met betrekking tot particuliere aangelegenheden of persoonlijke gevallen onontvankelijk zijn. Zelfs al zou uw vraag nog net binnen deze omschrijving vallen, dien ik mij te hoeden voor uitspraken omdat het door u aangehaalde geval onderworpen kan – ik zeg wel kán – worden aan specifieke procedures in het kader van het toezicht en desgevallend in het kader van de tucht.

Ten eerste is er voor klachten een speciale procedure ingesteld en die kent u als oud-voorzitter van deze commissie. Elke burger – en ook elke mandataris – kan klacht indienen bij de provinciegouverneur en bij mijzelf. In dit geëigende kader, het toezichtskader, wordt een klacht dan onderzocht en na onderzoek wordt een standpunt ingenomen. Dan wordt een dossier aangelegd. De minister of gouverneur kan zich informeren. U gaat ervan uit dat ik die zondagse krant in mijn bezit heb, of alles lees wat er gepubliceerd wordt – God behoeft mij daarvoor.

Ten tweede, indien een klacht gegrond bevonden wordt en individuele fouten vastgesteld worden door uitvoerende mandatarissen, kan een tuchtprocedure opgestart worden. Ook om die reden kan ik geen uitspraken doen. We leven in een rechtsstaat en we moeten de procedures respecteren. Nu al uitspraken doen over een eventuele – ik zeg wel eventuele – toekomstige procedure, zou een hypotheek kunnen leggen op de procedure zelf en dat wens ik niet te doen. De rechten van allen – niet alleen van de beschuldigde, maar ook van degene die het onderzoek moet voeren en van alle betrokkenen – moeten worden gevrijwaard.

Ik beschik trouwens niet over een dossier, laat staan dat ik op de hoogte zou zijn van alle elementen van het dossier. Indien u een klacht wenst in te dienen, zal ik de gouverneur vragen de zaak te onderzoeken. Dit onderzoek vergt uiteraard tijd en onder meer de stad of de gemeente moet haar standpunt kunnen geven.

In algemene termen kan ik u wel zeggen dat de vraag die u stelt verband houdt met de deontologie die de leden

van het college van burgemeester en schepenen, en in dit geval meer bepaald de burgemeester, in acht moeten nemen wanneer zij optreden in hoofde van hun functie. Artikel 56 van het Gemeentedecreet bepaalt dat het college een deontologische code moet aannemen, die minstens de deontologische code omvat zoals aangenomen door de gemeenteraad. Bij de bespreking van artikel 56 van het Gemeentedecreet heb ik reeds gesteld dat de lokale besturen zelf bevoegd zijn voor de uitvoering van dit artikel en om een deontologische code aan de gemeenteraad voor te leggen. Wat precies door middel van die code wordt geregeld, moeten de lokale besturen zelf beslissen. Zoals u wellicht weet, heeft de gemeenteraad van Antwerpen een deontologische code aangenomen en heeft ook het college van burgemeester en schepenen dit gedaan.

Mijnheer Penris, ik wil mijn verantwoordelijkheid niet ontlopen, maar ik moet behoedzaam zijn. U verwijst naar informatie die ik niet heb. We hebben geen dossier over deze aangelegenheid, hoe wilt u dan dat ik uitspraken doe?

U moet ook fair zijn en toegeven dat u hier nu Antwerpse oppositie komt voeren. U zou mijn algemeen standpunt willen gebruiken voor een specifiek geval. Wees fair en durf uw rol als Antwerps oppositielid toe te geven.

Alles wat ik nu zeg, als het zover zou komen, kan later de potentiële tuchtprocedure bezwaren. Ik zou in de fout gaan. De advocaat van de verdediging zou kunnen inroepen dat ik de rechten van de verdediging heb geschonden. De procedure zou daarmee om zeep zijn.

Ik geloof dat ik de reputatie heb correct te zijn, ook tegenover uw fractie. Ik probeer in dit parlement altijd antwoorden te geven. Ik probeer dat ook te doen als ik lokaal actief ben. Ik moet mij echter aan marges houden, en dat zal ik ook hier doen.

Algemeen: men mag zich als mandataris niet laten gebruiken voor commerciële doeleinden. Daarmee zeg ik niets over specifieke dossiers, want elk van die dossiers heeft zijn eigen invalshoeken, geschiedenis en specifieke details. Ik vind het dan ook zeer gevaarlijk om wat ik zeg te gebruiken, om dan in Antwerpen te kunnen zeggen dat Keulen Janssens terechtwijst, zonder dat ik over een dossier of concrete informatie beschik.

De voorzitter: De heer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris: Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik heb begrepen dat u behoedzaam moet zijn. U hebt zelfs een krachtargument gebruikt: “God behoeft mij”. Stel u voor: de liberalen die zich op het gezag van God beginnen te beroepen, er zijn

geen zekerheden meer. Men moet niet goddeloos zijn om niet ook zonder God zijn verantwoordelijkheid te kunnen opnemen. Ik stel vast dat u dat wel doet.

Ik aanvaard dat u in het kader van dit misschien wel gevoelige dossier best geen al te voorbarige uitspraken doet. Ik zal uw uitspraken ook niet gebruiken of misbruiken. Ik noteer wel – en ik weet dat u een eerlijk man bent – dat het ongebruikelijk is dat mandatarissen zich voor commerciële doeleinden lenen. Er kunnen in dit dossier misschien elementen zijn die op deze algemene regel een uitzondering mogelijk zouden kunnen maken.

We zullen het vervolg afwachten van de procedures die zeker zullen worden aangespannen. Voorlopig heb ik alleen maar waardering en respect voor uw antwoord. U weet ook dat ik uw argumenten nooit zal misbruiken, wel integendeel.

De voorzitter: De heer Vermeiren heeft het woord.

De heer Francis Vermeiren: Ik wil in algemene zin tussenkomen. Ik vind dat mijn plicht. Ik voel me zelf niet aangesproken, want ik heb nog niet al te vaak op welke manier ook lintjes geknipt en weet ik veel wat nog allemaal. Maar ik weet verdorie dat zeer veel burgemeesters en schepenen en veel gemeenteraadsleden elkaar voortdurend verdringen om mee op de foto te staan en in de een of andere krant te komen. Je moet verdorie al een atletische gestalte hebben, zoals ik het geluk heb er een te hebben, om altijd zeker mee op de foto te kunnen staan.

Ik hoor hier zeggen dat een mandataris zich niet voor commerciële doeleinden mag lenen. Dat is nogal wies. Toevallig lees ik deze morgen Het Belang Van Limburg. Op bladzijde drie of vier staat dat in een Limburgse gemeente, wellicht aan de Maaskant, drie bakkers de 'smokkelvlaai' lanceren. Ik zie hoe een bestendig afgevaardigde van de provincie Limburg in al zijn eer en glorie die smokkelvlaai van die drie bakkers promoot. Hij zegt te hopen dat de vlaai snel succes zal oogsten. Ik vond dat sympathiek, daarom ook heb ik het opgeschreven, en daardoor herinner ik het mij nu: ik moet u, mijnheer de minister, zeker vragen om eens zo'n smokkelvlaai mee te brengen.

Ik luister darnet naar minister Bourgeois, jammer dat hij al weg is. Hij moet, bij mijn weten, de commercie in Vlaanderen promoten. En dan zie ik de federale minister, die samen met de prins en heel zijn gevolg op reis gaat om de commercie van de Vlaamse industrieën te promoten.

Men mag toch niet verwachten dat een burgemeester of een schepen van Economie of een gemeenteraad in het algemeen zich niet inzetten voor de lokale economie, of

voor de lokale commercie in de eigen stad of gemeente, al was het maar om de werkgelegenheid te bevorderen.

Ik spreek mij dus, nog veel minder dan de minister, niet uit over dat feit. Maar laten we toch absoluut geen appels met citroenen vergelijken. Laten we met onze twee voeten op de grond blijven staan als we het hebben over deontologie. Ik wil hier niet alleen over smokkelvlaaien spreken: ik kom vaak in West-Vlaanderen. Aan de kust staan alle burgemeesters en alle schepenen in toeristische publicaties. In West-Vlaanderen zijn ze daar sterk in. Dat heeft me nog nooit geërgerd, dat is daar een gewoonte. Bij ons niet: bij ons raakt men toevallig op de foto.

Verwar toch het ene niet met het andere. We moeten ernstig blijven.

De voorzitter: De heer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris: Ik geef de heer Vermeiren, die in deze commissie al op een hele traditie kan bogen en ook een zeer gewaardeerde collega is, 100 percent gelijk.

Als een publiek mandataris in een publiek medium verklaringen aflegt voor zijn eigen stad en streek en land, kan ik hem of haar alleen maar gelijk geven. Ik zou als burgemeester ook de taarten van mijn regio aanbevelen. Stel dat burgemeester Janssens in mijn stad Antwerpse 'handjes' zou aanbevelen in de pers, of het drinken van 'bollekes Koninck' zou aanmoedigen, of het drinken van 'Elixir d'Anvers'. Of zelfs, a fortiori, als hij zou zeggen dat Antwerpen een gezellige stad is: "Kom bij ons wonen, we hebben heel wat vastgoed en mogelijkheden." Als hij dat zou doen in een publiek medium, dan zou ik daarmee kunnen leven. Het recht op afbeelding is aan beperkingen onderworpen, maar als wij op een publieke plaats komen, moeten wij niet schrikken dat ze van ons foto's maken en die foto's in de media worden gebruikt. Daar moeten we mee leren leven.

Het is echter iets anders als die foto's en die boodschappen in een betaalde advertentie, in een zeer gerichte commerciële omgeving worden misbruikt. Daar heb ik het moeilijk mee. Als Janssens in de Gazet Van Antwerpen zegt dat hij graag een 'bolleke Koninck' drinkt en dat hij Koninck het lekkerste bier van heel Vlaanderen vindt: goed, proficiat, "en avant la musique". Daar ben je voor verkozen. Maar als hij in diezelfde krant in een betaalde advertentie Koninck zou aanprijzen, dat is wat anders. Dat is een heel andere omgeving. Die grens, goede collega, is hier overschreden.

U zegt, mijnheer de minister, dat u desgevallend zult uitzoeken of en in hoeverre er een fout is gemaakt. We zullen dat afwachten. Ik denk dat de oppositie in Antwerpen misschien een sterk dossier heeft.

En de heer Janssens heeft nog een tweede probleem. Hij is niet alleen burgemeester in zijn eigen stad, hij is ook nog een collega in dit huis. Ook in dit huis hebben wij een zeer duidelijke deontologische code en een deontologische commissie, die over dit soort toestanden een uitspraak kan en wellicht zal moeten doen.

De voorzitter: De heer Vermeiren heeft het woord.

De heer Francis Vermeiren: We vergelijken hier inderdaad appels met citroenen. Het is niet omdat ik de minister graag zie, maar ik heb hem zeer duidelijk horen zeggen dat de betrokkene een verantwoordelijkheid heeft, en ook dat hij zelf verantwoordelijk is voor wat hij zegt.

De voorzitter: Het incident is gesloten.
